

Nr 89.

Av herr **Löfroth**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag angående
propaganda för bättre deklarationsmoral.

Till propaganda för bättre deklarationsmoral har riksdagen för budgetåren 1945/46 och 1947/48 anvisat 140 000 kronor resp. 100 000 kronor.

I årets statsverksproposition framhåller Kungl. Maj:t, att såvitt kan bedömas har ifrågavarande propagandaverksamhet haft god verkan och att förslag framkommit om en ny annonskampanj under år 1951.

Emellertid äskar Kungl. Maj:t intet särskilt anslag för ändamålet men anser, därest en sådan kampanj befines böra igångsättas, att kostnaderna för densamma böra få bestridas från det äskade förslagsanslaget av 7 300 000 kronor till kostnaderna för årlig taxering för budgetåret 1950/1951.

Det kan vara synnerligen svårt att avgöra, huruvida en dylik annonskampanj har den avsedda verkan. Åtminstone den som haft med taxeringsarbetet att syssla under en följd av år har mycket svårt att tro, att sådan propagandaverksamhet kan åstadkomma vad man vill ha fram, nämligen en bättre deklarationsmoral. Detta sagt utan att på minsta sätt vilja försvara oärliga deklaranter — tvärtom.

För att verkligen åstadkomma vad Kungl. Maj:t framhåller fordras, enligt min mening, andra vägar och medel. Men det man vill ha fram med en annonspropaganda tror jag att man kan ernå på ett betydligt enklare sätt, bl. a. genom radio och till mycket små omkostnader.

Med stöd av vad jag anfört hemställes,

att riksdagen måtte uttala sig för att den ifrågasatta propagandaverksamheten för budgetåret 1950/51 icke måtte gå i verkställighet samt att den beräknade kostnaden användes för utökning av ersättningarna för taxeringsarbetet.

Stockholm den 19 januari 1950.

John G. Löfroth.
